

بانتقش خود از تباط گرفته و وار دفضای نمایش شدید؟

من در این نمایش ایفاگر نقش نوه هستم، به اعتقاد من سبکی جنسی از تئاتر رارائه می دهد که در آن حجم بیشتری از کاربر دوش بازیگر است و او باید بتواند احساسات جاری در دل کار رابه درستی به مخاطب منتقل کند، برای رسیدن به این نقش در مورد فضای کار و کاراکتر با داریوش عزیز زاده گفت و گوهای طولانی داشتم تا هر چه بیشتر و بهتر به فضای نمایش نزدیک شوم، به نظر م می توان نمایش «سبکی» را کاری کاملاً درونی و حسی دانست، باید به این نکته اشاره کنم که در تمامی دقیقه های نمایش سختی و چالش هایی وجود دارد زیرا تئاتر فضایی زنده است که ممکن است هر اتفاقی در آن بیفتد.

فضای این نمایش و نقشی که ایفاگر آن هستید تا چه اندازه با تجارب و زبست شخصی شما قرابت دارد؟

باید بگویم که من با تقسیم زندگی می کنم، آدمها و کاراکترهای این نمایش با من غریبه نیستند گویی بستگان خودم رابه جای کاراکترها و حال و هوای آن هاهم می بینم، در نتیجه وقتی پای در صحنه تئاتر می گذارم چیزی برای بازی کردن وجود ندارد و من دقیقه به دقیقه دقیقه نمایش را زندگی می کنم، زندگی شخصی همه ما با مرگ گره خورده است و من هر روز هنگام پایان کار احساساتی می شوم و لشک می ریزم.

فکر می کنید شما از قبل با کارگر دان نمایش آشنایی داشتید، لطفا در باره چگونه انتخاب شدن تان برای ایفای نقش نوه توضیح بدهید و بگوئید به چه دلیل حضور در این کار را پذیرفتید؟

آشنایی من با داریوش عزیز زاده، کارگر دان نمایش، به پانزده سال پیش بازمی گردد و همواره با ایشان مصاحبت داشتم، اما نمایش «سبکی»

به صورت اتفاقی به من پیشنهاد شد و من از آن جایی که هم با کارگر دان کار و هم با دیگر عوامل آشنایی داشتم حضور در این تمایش را پذیرفتم و از این انتخاب نیز بسیار راضی و خرسند هستم، در همزیستی با همکاران و مخاطبان بسیار لذت بردم و مطالبی را آموختم و یاد گرفتم، فکر می کنم که گر و ه ما حالا دیگر به یک خانواده تبدیل شده ایم.

نمایش شما از آن دست تئاتر هایی بود که با استقبال پر شور ی از جانب مخاطبان روبه رو شد، حتی در قسمت نظرات نمایش تان در سایت «تیوال»، بسیاری از تماشاگر دوباره یا چندبار ه نمایش صحبت کرده بودند، به نظر شما چه عامل یا ویژگی ای باعث این حجم از استقبال از جانب تماشاگران شد؟

من فکر می کنم چون نمایش «سبکی» کاری درونی و حسی است و با روح مخاطب در ارتباط است، تماشاگر آن را می پسندد، باید بگویم در فضای امروز تئاتر که تعداد مخاطبان به واسطه شیوع ویروس کرونا و مسائل دیگر بسیار کمتر از گذشته شده، استقبال تماشاگران از کار ما افتخاری بسیار بزرگ برایمان محسوب می شود و هر اتفاق خوبی که برای نمایش «سبکی» بیفتد آن را مبدون مخاطبانش هستیم، ارائه کار با کیفیت برای گروه ما بسیار مهم است و خدا را شاکرم که مخاطبان نه تنها راضی از سالن بیرون می روند بلکه دوباره برای تماشا سهای مجدد تمایش به پردیس تئاتر شهر زاد بازمی گردند.

نمایش «سبکی» یک بار در سالن دولتی و حالا در یک سالن خصوصی اجرا رفته است، جدا از این که عوامل نمایش در سالن های خصوصی برای به صحنه بر دن کار باید هزینه برداخت کنند در حالی که سالن های دولتی هزینه ای ندارند، چه تفاوت هایی را میان اجرا در سالن خصوصی و دولتی می بینید و فکر می کنید خصوصی سازی سالن های نمایش توانسته است برای هنر تئاتر و نمایش کشور موثر و تاثیر گذار باشد؟

من فکر می کنم که بازیگر باید کار خودش را انجام دهد و خصوصی بودن یا دولتی بودن صحنه نمایش نباید بر کار او تاثیر گذاری کرده یا تفاوتی ایجاد کند، یعنی حداقل برای شخص من تفاوت چشمگیری حاصل نمی کند، اما در حال کلی اعتقاد دارم ایجاد سالن های خصوصی توانسته برای تئاتر کشور کمک کننده باشد، چون برای اجرا در سالن های دولتی عوامل ناگزیر هستند که مدتی طولانی منتظر بمانند تا نوبتشان شود، اما در سالن های خصوصی از آن جایی که این دغدغه وجود ندارد، تعداد نمایش های بیشتری در طول سال امکان اجرا رفتن و دیده شدن را پیدامی کنند.

«سبکی» نداشتید یا این امکان برایتان فراهم نبود؟

من کارهایی داشتم که بازیگران چهره آن ها را اجرا کنند و اتفاقاً به فراخور ظرفیت نمایش، کار هم به خوبی دیده شده است، باید بگویم که من شرایط و امکان دعوت از بازیگران چهره برای حضور در تمایش را هم داشتم، اما بعد از کسب تجربه های مختلف به این باور رسیدم که ترجیح من این شکل از کار است که امروز در نمایش «سبکی» می بینیم، کار با بازیگرانی که جهانبینی شان نزدیک به من است و دغدغه های من را می فهمند برام صادقانه تر است و این روش از کار را بیشتر می پسندم.

مر ترضی مرادی:

دقیقه به دقیقه نمایش را زندگی می کنم
مر ترضی مرادی، یکی از بازیگران نمایش «سبکی» است که هر شب در نقش نوه به روی صحنه می رود، او در گفت و گو با روزنامه صبا از تجربه همکاری با داریوش عزیز زاده و حضور در این تمایش صحبت کرد.

آقای مرادی ا شاید بتوان گفت که در نمایش «سبکی» عمده کار انتقال حس و مفهوم بر عهده بازیگران کار است، با توجه به این که شما در این تمایش کاراکتری را بازی می کنید که از سن واقعی خودتان نیز کوچک تر است، چگونه

ما ه زمان برد و بعد تمرین هایمان شروع شد، باید به این موضوع اشاره کنم که برای نمایش هایی همچون «سبکی»، بازیگر کار خیلی مهم می شود و خوشحالم که بهترین بازیگران برای اجرای این تمایش با من همراه شدند.

صحنه نمایش ما بسیار مینیمال است و گریم و لباس بازیگران نیز بسیار ساده است، فکر می کنید این المان های به هنگام اجرا چه قدر به بازی بازیگر می آیند و دلیل مینیمال بودن صحنه نمایش خود را چه می بینید؟

به نظر من گریم و صحنه در تمایش فضا و هارمونی اثر را تولید می کند و آن رابه مخاطب انتقال می دهند، تمایش ما با کمترین گریم ممکن به روی صحنه می رود و دکور، اکسسوار و صحنه در مینیمال ترین حالت ممکن هستند، دلیلش هم ساده و سبک بودن روایت تمایش است و هدف این است که به این طریق مخاطب راحت تر با فضای اثر ارتباط گرفته و همذات پنداری کند.

یکی از ویژگی های نمایش شما این است که با این که نمایشی باز بگرم محور است اما هیچ بازیگر چهره با سلبریتی در آن ایفای نقش نمی کند و اتفاقاً نمایش با استقبال بی نظیری هم روبه رو شده است و برخی از مخاطبان برای بار دوم با سوم به تماشای این اجرای نشینند، از ابتدا قصد دعوت از هیچ بازیگر چهره ای را برای حضور در تمایش